

men til den Overbevisning, at man med god Samvittighed kan stemme for denne Lov, idet det blev mig klart, at der i Realiteten ikke vilde være Noget i Veien, da det efter de Udtalelser, der kom saavel fra Undringsforslagsstillernes Ordfører som fra den høie Regjering, saas, at det ikke var Meningen, at Regjeringen skulde være tvungen til at bruge de Summer, som man kunde antage herigjennem vilde være blevene bevilgede, f. Ex. Lønningsstillæg til Skolelærerne og forskjellige andre Ting, lige som det paa den anden Side i mere formel Henseende blev i alt Fald for mig tilstrækkelig klart erklæret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein), at Meningen med den Form, man her havde valgt, ikke paa nogen Maade var at ville præteredere mere for dette Thing end forsvarligt var, og at Meningen ikke var, at man gjennem denne Form vilde søge at indskrænke Landsthingets Ret ligesoverfor Finantsfager. Men foruden at jeg altsaa herigjennem var overbevist om, at jeg med god Samvittighed kunde stemme for denne Lov, er jeg tillige ved at overveie den Stilling, hvori vi nu ere, kommen til at vilde stemme derfor. Vi have jo siden den 18de April levet under temmelig uregelmæssige Forhold, og jeg vilde betragte det som i høi Grad heldigt for Landets fremtidige Vel, om vi snarest muligt kunde komme ud deraf. Jeg deler ikke det ærede Flertals Anskuelse om Ulovligheden af den provisoriske Lov af 12te April, tværtimod, efter min bedste Overbevisning har Regjeringen været i sin Ret, idet den har udstedt den, men paa den anden Side kan jeg ikke se bort fra, at fortsatte provisoriske Tilstande vilde virke svækkende, ikke alene for dette Thing, men ogsaa for det andet Thing, det vil altsaa sige, for hele Rigsdagens Anseelse og hele Rigsdagens lovgivende Virksomhed. Jeg kan ikke anse dette for heldigt, tværtimod. Nu kan der siges, at selv om Rigsdagen i dette Dieblis blev enig om den Lov, der her er til Behandling, saa er dette kun en ganske kort Vaabenhvile, idet vi den 31te December vilde kunne komme til at staa paa lignende Maade som nu. Dette kan siges, men jeg tror, naar alle Forhold tages i Betragtning, vil det ikke i Virkeligheden være Tilfældet. Hvis dette Forlig, som der nu er gjort Forsøg paa fra begge Sider, kan jeg sige, skulde lykkes, har jeg den Tro, at der dermed vil være givet en god Udsigt — Mere kan der naturligvis ikke siges i Dieblisset — til, at vi vilde komme til at vedtage en regelmæssig Finantslov for det følgende Aar, for 1878—79. Derimod har jeg Frygt for — og denne Frygt indrømmer jeg er en ikke ringe medvirkende Grund til, at jeg stemmer for dette Lovforslag — at hvis dette Forlig brister, da skal Udsigten til at faae en regelmæssig Finantslov til næste Aar blive betydelig forringet.

Berg: Jeg havde ikke troet, at jeg paa mit Standpunkt skulde have nødig at udtale mig videre angaaende denne Sags Forhandling; men den Forhandling, vi havde i Aftes, nøder mig til at gjøre et Par Bemærkninger. — Jeg skal for det Første sige, at jeg mindes ikke at have været med til en i en vis Forstand mere interessant Forhandling end den, der fandt Sted her i Aftes, thi jeg var med min bedste Villie og den strengeste Opmærksomhed ikke i Stand til at forstaa, hvorom den to Timers Forhandling førtes. Dette skal jeg imidlertid lade ligge som noget mig Uvedkommende, men naar den ærede Ordfører for Undringsforslagsstillerne mente, at jeg var feil underrettet, naar jeg antog, at Vedtagelsen af dette Forslag maatte nødvendig efter hele Situationen have den Betydning, at dermed var vor Finantsbevilling for 1877—78 given og for 1878—79 forudsat som en temmelig nødvendig Følge, saa tror jeg ikke, at denne Indvending fra hans Side mod min Betragtning vil holde Stik. Jeg betragter det med No, jeg anser Vedtagelsen af dette Forslag for, som jeg udirykte mig, looslig Gjøde for det ærede nuværende Ministerium i 1½ Aar fra Dato, og en Opgivelse af dette Things Modstand paa det finantsielle Gebet imod det nuværende Ministerium, der har 12te April paa sig. Jeg betragter det, som sagt, ikke som noget Besentligt eller som noget i og for sig Forsærdeligt; det ligger langt borte fra min Opfattelse af, hvad der burde være sket, men som noget Forsærdeligt betragter jeg det ikke. Heller ikke vilde jeg finde det forstrækkeligt, om dette Ministerium godvillig lod sig afløse i Mellemtiden af et andet lignende, selv om dette andet lignende skulde finde en noget større Tilslutning dagligdags her i Thinget, end det nuværende Ministerium har kunnet glæde sig ved. Dette betragter jeg heller ikke som nogen væsentlig Ulempe for vor Sag; det er en Udhaling, en Udsættelse, det er en Skuffelse for dem, der mente, at denne Kamp kunde have ført til Seir. Vel, dermed er ikke Meget tabt. Jeg siger kun, at jeg er overbevist om med den ærede Ordfører fra tidligere Dage, at Demokratiets Sag staar sikkert i Danmark, og selv om man efter 7 Aars Kamp vendte tilbage til Situationen fra 1870 med et national-liberalt Ministerium, der havde Flertal i et Høire- og i et Mellemparti her i Thinget, med et regjeringsdygtigt parlamentarisk Flertal her i Thinget, kunde jeg selvfølgelig ikke se nogen egentlig Fare for Fædrelandet i denne Stilling. Svilede den paa Bælgernes Opsættelse, er mit Krav til en Regjering fuldstændig opfyldt, idet da en Regjering efter min Mening blev parlamentarisk og dækkede en saadan Stilling gjennem Belgernes Stemning. — Vi have de nye Valg i 1879, og saa er jeg overbevist om, at Belgerne nu ere saa godt med i det politiske Liv, at de kunne give deres Stem-